

دانشکده مهندسی کامپیوتر

عنوان کارآموزی سیستمهای پیشنهاد دهنده با استفاده از یادگیری ماشین

محل کارآموزی آزمایشگاه رایانش نرم و سیستمهای چند عامله واقع در دانشگاه علم و صنعت ایران دانشکده مهندسی کامپیوتر تحت نظر آقای دکتر مزینی

> نام دانشجو محمد محمدی

نام استاد کارآموزی: آقای دکتر جاهد مطلق

خرداد ماه ۱۴۰۰

تأییدیهی صحت و اصالت نتایج

بسمه تعالى

اینجانب محمد محمدی به شماره دانشجویی ۹۵۵۲۱۴۱۴ دانشجوی رشته مهندسی کامپیوتر مقطع تحصیلی کارشناسی تأیید مینمایم که کلیهی مطالب مندرج در این گزارش حاصل ۳۰۰ ساعت حضور و کار اینجانب در شرکت/کارخانه آزمایشگاه رایانش نرم و سیستمهای چند عامله و بدون هرگونه دخل و تصرف است و موارد نسخهبرداری شده از آثار دیگران را با ذکر کامل مشخصات منبع ذکر کردهام. درصورت اثبات خلاف مندرجات فوق، به تشخیص دانشگاه مطابق با ضوابط و مقررات حاکم آموزشی، پژوهشی و انضباطی با اینجانب رفتار خواهد شد و حق هرگونه اعتراض درخصوص احقاق حقوق مکتسب و تشخیص و تعیین تخلف و مجازات را از خویش سلب مینمایم.

نام و نام خانوادگی: محمد محمدی

امضا و تاریخ: ۱۴۰۰ / ۲۷

تشکر و قدردانی:

با تشکر و قدردانی از آقای دکتر مزینی که امکان حضور من در آزمایشگاه را فراهم آوردند.

چکیده

حوزه کارآموزی دانشگاه علم و صنعت بود. واحد استقرار آزمایشگاه سیستم های چند عامله و رایانش نرم زیر نظر دکتر مزینی در طبقه اول دانشکده مهندسی کامپیوتر بود.

در این آزمایشگاه به تحقیق در خصوص سیستم های چندعامله و یادگیری تقویتی و ... پرداخته میشود. در این دوره از کارآموزی به یادگیری اصول یادگیری ماشین و مقدمه ای از پژوهش پرداخته شد. همچین به بررسی با جزئیات انواع سیستم های پیشنهاد دهنده و نحوهی پیادهسازی و عملکرد آنها با استفاده از یادگیری ماشین پرداخته شد.

در ابتدا به خواندن مقالات و کدهای موجود در حوزه یادگیری ماشین پرداخته شد سپس با استفاده از کارهای موجود به بررسی انواع سیستم های پیشنهاد دهنده و مقایسه پارامتری آنها پرداخته شد.

واژههای کلیدی: هوش مصنوعی ، یادگیری ماشین ، Recommender System

7 8	فصل ۱: معرفی حوزه کارآموزی ۱-۱- مقدمه
10	فصل۲: مشروح فعاليت هاى انجام شده در محل استقرار ۲-۲- مقدمه
	۱-۱- مقدمه
11	۳-۲- شرح پروژهها و فعالیتهای انجام شده توسط کارآموز
13	۴-۲- نتیجه گیری
15	مراجع

فصل ۱: معرفی حوزه کارآموزی

1 – 1 – مقدمه

دانشگاه علم و صنعت ایران در زمینی به مساحت ۴۲۰ هزار متر مربع در شمال شرقی شهر تهران واقع شده است. هسته اولیه دانشگاه در سال ۱۳۰۸ با هدف ایجاد زمینههای لازم برای تحصیلات دوره عالی مهندسی در کشور، با نام هنرسرای عالی در خیابان ۳۰تیر (قوام السلطنه سابق) تأسیس شد.

در سال ۱۳۳۶ هنرسرای عالی با تغییراتی به محل فعلی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک سابق) انتقال یافت و به عنوان انستیتو تکنولوژیک تهران هنرسرای عالی فنی، فعالیت خود را ادامه داد.از سال ۱۳۴۱ بار دیگر این مؤسسه دستخوش تحولاتی گردید و به مکان جدید در نارمک (محل کنونی دانشگاه علم و صنعت ایران) انتقال یافت. از این زمان به بعد هدف اصلی در نظر گرفته شده برای آن تربیت دبیر فنی برای تأمین کادر هنرستانهای صنعتی بود.در سال ۱۳۵۱ هنرسرای عالی به دانشکده علم و صنعت ایران تغییرنام یافت و در نهایت پیش از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ و با توجه به گسترش و تغییرات کیفی کارگاههای علمی و آموزشی، از سوی وزارت آموزش عالی به دانشگاه علم و صنعت ایران تبدیل شد.

دانشگاه علم و صنعت ایران در بیش از ۳۲ گرایش در مقطع کارشناسی، ۶۶ گرایش در مقطع کارشناسی ارشد و ۳۲ گرایش در مقطع دکترا دانشجو میپذیرد. تعداد اعضای هیات علمی ۳۷۴ نفرند که به تفکیک عبارتند از: ۲۵ استاد، ۲۴ دانشیار، ۲۰۲ استادیار، ۶۲مربی و یک مربی آموزشیار.

این دانشگاه دارای امکانات گستردهای از قبیل: دو کتابخانه مرکزی و ۱۷ کتابخانه اقماری مستقر در دانشکدهها و مراکز تحقیقاتی، مرکز انتشارات، مرکز کامپیوتر، مرکز فناوری اطلاعات، کارگاههای صنعتی، آزمایشگاههای متعدد و مجهز آموزشی و پژوهشی و تخصصی و ۱۰ مرکز تحقیقاتی میباشد.

عناوین این مرآکز عبارتند از: مرکز تحقیقات سیمان، پژوهشکده سبز، پژوهشکده الکترونیک، مرکز تحقیقات معماری و مکانیک خودرو، موسسه کامپوزیت، مرکز تحقیقات مواد نسوز، آلومینیوم و ریخته گری، مرکز تحقیقات معماری و شهرسازی، مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات (ICT)، مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)، مرکز تحقیقات ژئوتکنیک و مرکز آموزش الکترونیکی (مجازی). مرکز اخیر از بهمن ۱۳۸۳ در سه رشته مهندسی کامپیوتر - نرم افزار، مهندسی فناوری اطلاعات و علوم کامپیوتر دانشجو پذیرفته است.

۱۳ دانشکده دانشگاه علم و صنعت ایـــران:

- دانشکده مهندسی برق
- دانشکده مهندسی راهآهن
- دانشکده مهندسی خودرو
 - دانشکده ریاضی
- دانشکده مهندسی شیمی
 - دانشکده شیمی
- دانشکده مهندسی صنایع
- دانشکده مهندسی عمران
- دانشکده مهندسی مواد و متالورژی

- دانشکده مهندسی مکانیک
- دانشکده مهندسی کامپیوتر
- دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی
 - دانشکده فیزیک

سطح آموزشی بالا از یک سو، و داشتن امکانات آزمایشگاهی و کارگاهی پیشرفته از سویی دیگر به خصوص در رشتههای مهندسی عمران، مواد و متالوژی و مکانیک باعث شده تا وجههی صنعتی این دانشگاه پررنگتر شود و دانشآموختگان آن بتوانند به سرعت جذب واحدهای صنعتی ایران شوند. همچنین اخیراً پروژههای نوینی همچون طراحی ماهواره ملی نوید و ظفر علم و صنعت و پروژه سپر ملی دفاع سایبری در مرکز ملی دفاع سایبری کشور همچنین طراحی موتور هواپیماهای جت و طراحی پلتفرم ملی خودرو کلاس B از طرحها و برنامههای ملی و ویژه این دانشگاه محسوب می شوند.[۱]

دانشکده مهندسی کامپیوتر در سال ۱۳۶۸ بطور رسمی شروع به کار نمود. این دانشکده به ترتیب در مقطع کارشناسی و سپس در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری کامپیوتر دانشجو پذیرفت و علی رغم سابقه نه چندان طولانی توانسته است در سطح کشور به عنوان یکی از مراکز علمی فعال در حوزه کامپیوتر و فناوری اطلاعات تبدیل شود.[۲]

آزمایشگاه های تحقیقاتی:

- آزمایشگاه تحقیقاتی پردازش تصویر
- آزمایشگاه تحقیقاتی پردازش صداً و گفتار
- آزمایشگاه تحقیقاتی سیستمهای پیچیده (آشوب)
 - ا زَمایشگاه تحقیقاتی اتوماسیون هوشمند
 - آزمایشگاه تحقیقاتی پردازش موازی و همروند
- آزمایشگاه تحقیقاتی مدل های شناختی محاسبه ای
 - آزمایشگاه رایانش اعتماد پذیر
- آزمایشگاه تحقیقاتی رایانش نرم و سیستمهای چند عامله

فصل ۲: مشروح فعالیت های انجام شده در محل استقرار

۱-۲ مقدمه

در این قسمت به بررسی دقیق کارها انجام شده در محل کار آموزی پرداخته خواهد شد.

۲-۲- معرفی واحد محل استقرار کارآموز

محل کارآموزی آزمایشگاه سیستم های چند عامله و رایانش نرم زیر نظر دکتر مزینی بود. در این حوزه از کامپیوتر که به رایانش نرم شناخته میشود به حل مسائلی که به شکل فرمال قابل حل نیستند یا قابل مدل سازی هستند اما مدل پیچیده میباشد از طریق روش های دیگر مانند منطق فازی و دیپ لرنینگ و ... پرداخته میشود.

۲-۳- شرح پروژهها و فعالیتهای انجام شده توسط کارآموز

در ابتدا موضوع پروژه تحقیقاتی تعیین شد که سیستمهای پیشنهاد دهنده انتخاب شد سپس با توجه به فراگیر شدن و گرفتن نتایج خوب از روشهای یادگیری عمیق برای حل این مساله نیز از یادگیری عمیق استفاده شد.

خیلی از کدها و روشهای موجود مشکل با ورژن های کنونی فریم ورکهای یادگیری ماشین داشتند که موجب صرف وقت بر روی نصب فریمورکهای مختلف شد که با توجه به حجم زیاد این فریمورکها یکی از مشکلات اصلی در این دوره بود. همچنین بسیاری از کدهای موجود دارای باگ بودند.

در گام بعدی ابتدا به سراغ — <u>python-۱۰۱#Loading-data:-CI&T-Deskdrop-dataset</u> رفتم چرا که همانند مقدمهای کامل و جامع بر سیستمهای پیشنهاد دهنده بود و به توضیح و پیاده سازی انواع آنها با استفاده از روشهای یادگیری ماشین و یادگیری عمیق پرداخته بود.

هدف اصلی سیستمهای پیشنهاد دهنده پیشنهاد دادن موارد مرتبط به کاربر براساس اولویتهای او میباشد. که این اولویت و ارتباط در انتخابها نسبی بوده و اصولا براساس رفتار قبلی کاربر صورت می گیرد. سه دسته ی اصلی از سیستمهای پیشنهاد دهنده به عبارت زیرند که به توضیح جامع هرکدام خواهیم پرداخت:

- فیلتر کردن مشارکتی (Collaborative Filtering): در این روش پیشنهادها با جمعآوری اولویتها و سلایق تعداد زیادی از کاربران ساخته می شوند. بدین صورت که اگر فرد الف در مجموعهای از انتخابها اولویتهای مشابه با فرد ب داشت احتمالا در مورد یک انتخاب جدید نیز اولویتهایی از جنس اولویتهای فرد ب دارد.
- فیلتر کردن مبتنی بر محتوا (Content-Based Filtering): در این روش فقط اطلاعات و محتوای مربوط به انتخابهایی که کاربر در گذشته انجام داده است بررسی میشوند تا مدل دقیقی از اولویتهای کاربر ساخته شود و پیشنهادها بدین صورت ساخته میشوند که مشابه با مواردی باشند که کاربر در گذشته انتخاب کرده است و بدین صورت سیستم تلاش میکند تا نزدیک ترین انتخاب به اولویتهای کاربر را به او پیشنهاد دهد.
- فیلتر کردن با روش ترکیبی (Hybrid Method): در این روش از هر دو رویکرد قبلی بصورت ترکیبی و در کنار هم استفاده میشود و همانطور که در مقالات اخیر مشاهده شده است دقت بالاتری نسبت به دو روش قبلی از این روش بدست میآید. همچنین با این روش مشکلات رایجی از جمله مشکل شروع سرد (Cold Start) و مشکل پراکندگی (Sparsity Problem) که در روشهای قبلی وجود داشت نیز برطرف میگردد.

در ادامه پیادهسازی هر سه سیستم پیشنهاد دهنده را مطالعه و تست نمودم و نتایج حاصل را در زیر بیان مینمایم.

example of State Articles sharing and reading from CI&T در این پیاده سازیها از دیتاست (Dataset): در این پیاده سازیها از دیتاست (DeskDrop استفاده شده است که حاصل ۱۲ ماه log سیستم (DeskDrop استفاده شده است که حاصل ۱۲ می اسد. به اشتراک گذاری ۳هزار مقاله بین یکدیگر می باشد.

ارزیابی (Evaluation): در این پیادهسازی از یک روش Cross-Validation به نام HoldOut استفاده شده است بدین صورت که ۲۰ درصد از دیتای train جدا گذاشته می شود و برای ارزیابی از آن استفاده می شود.

رویکرد پایه (Baseline Approach): در این پیادهسازی از مدل محبوبیت (Popularity Model) یا همان مدل ترند به عنوان رویکرد پایه استفاده شده است که شخصی سازی شده نبوده و تنها در هر لحظه محبوب ترین انتخابی که کاربر تا به این لحظه انتخاب نکرده را به او پیشنهاد می دهد. این رویکرد بر پایه ی خرد جمعی (the Crowds) بوده و معمولا پیشنهادات خوبی را می دهد ولی روشهای بر پایه ی یادگیری ماشین باید از این روش بهتر عمل کنند و پیشنهاداتی شخصی سازی شده و بر اساس سلایق کاربر به او بدهند و نه فقط پیشنهادات محبوب را.

در اكثر تحقيقات و مقالات اين زمينه رويكرد پايه همين مدل ميباشد.

در این پیادهسازی روی این دیتاست رویکرد پایه به دقتهای ۲۴ و ۳۷ درصد به ترتیب در انتخاب ۵ و ۱۰ آیتم برای پیشنهاد رسید و تلاش بر این است که با رویکردهای مبتنی بر یادگیری ماشین به دقتهای بالاتری برسیم.

روش فیلتر کردن مبتنی بر محتوا (Content-Based Filtering Model):

در رویکرد تمرکز بر روی توضیحات و ویژگیهای آیتمهایی است که کاربر قبلا انتخاب کرده و با بررسی آنها و مقایسه آن با آیتمهای جدید تلاش میشود که موارد مشابه به کاربر پیشنهاد دهد. با توجه به اینکه این روش فقط انتخابهای قبلی کاربر را بررسی میکند و بر اساس آنها عمل میکند در برابر شروع سرد (Cold Start) مقاوم است.

برای ساختن پروفایلی از کاربر از روش میانگین وزندار (Weighted Average) استفاده می شود و در میان مقالاتی که کاربر با آنها سروکار داشته و بر اساس میزان اینترکشن کاربر میانگین وزندار گرفته می شود. نتایج شخصی سازی شدهای که از این روش دریافت شد نشان دهنده ی دقت ۱۶ و ۵۲ درصدی به ترتیب در ۵ و ۱۰ انتخاب اول بود که نتیجهای که می توان از ضعیف تر بودن برخی نتایج در این رویکرد نسبت به رویکرد محبوبیت گرفت این است که کاربران در انتخاب هایشان فقط یک محتوای نسبتا ثابت را دنبال نمی کنند.

روش فیلتر کردن مشارکتی (Collaborative Filtering Model):

در پیادهسازی این روش دو استراتژی میتوان پیش گرفت:

- استراتژی مبتنی بر حافظه: در این استراتژی از بررسی انتخابهای کاربران در گذشته استفاده می کنیم تا مشاهبتهای بین کاربران را بیابیم (مدل کاربر محور) و یا انتخابها و آیتمها را بررسی می کنیم تا مشاهبتهای بین آنها را بیابیم.
- استراتژی مبتنی بر مدل: در این استراتژی مدلهایی با استفاده از الگوریتمهای یادگیری ماشین توسعه یافته میشود تا به کاربر پیشنهادهایی بدهند.

در اینجا از استراتژی مبتنی بر مدل و مدل SVD Matrix Factorization در پیادهسازی استفاده شده است و که نتایج پیشنهادهای تولید شده توسط این روش به دقتهای بینظیر ۳۳ و ۴۶ درصد به ترتیب در ۵ و ۱۰ پیشنهاد اول اشاره دارد که دقتی به مراتب بالاتر از رویکرد پایه و رویکرد مبتنی بر محتوا میباشد.

فیلتر کردن با روش ترکیبی (Hybrid Method):

در این روش هر دو روش قبلی را با هم ترکیب میکنیم و به نتایج بهتری هم میرسیم.

روش پیادهسازی بدین صورت است که از هر دو روش قبلی یک میانگین وزندار میگیریم و پیشنهاد نهایی به صورت وزنداری حاصل هر دو روش قبلی خواهد بود. که در این پیادهسازی دقت روش فیلتر کردن مشارکتی بسیار بیشتر بود و به همین دلیل وزنها در روش ترکیبی بصورت ۱ و ۱۰۰ به ترتیب برای روش مبتنی بر محتوا و روش مشارکتی خواهند بود.

نتایج پیشنهادهای شخصی سازی شدهای که از این روش بدست آمد به دقتهای ۳۴.۲ و ۴۷.۹ درصد به ترتیب در ۵ و ۱۰ پیشنهاد اول رسید که از هر دو روش قبلی بصورت جدا جدا بالاتر بود.

مقایسه مدلها:

دقتهای بدست آمده از هر ۳ روش در کنار رویکرد پایه بصورت زیر در آمد:

	recall@5	recall@10
modelName		
Content-Based	0.162874	0.261442
Popularity	0.241754	0.372923
Collaborative Filtering	0.334058	0.468167
Hybrid	0.342751	0.479673

۲-۴- نتیجه گیری

در این دوره و با بررسی این مقاله جامع و تحقیق در آن و تلاش برای اجرای آن و همچنین تحقیق و توسعه در برخی از بخشهای آن روشهای اصلی در ساخت سیستمهای پیشنهاد دهنده را بررسی کردیم و دریافتیم که یک روش ترکیبی میتواند در صورت اجرای صحیح عملکرد بهتری داشته باشد.

در ادامه، درصورتی که افراد دیگر در دورههای بعدی آزمایشگاه مایل به کار بر روی سیستمهای

پیشنهاد دهنده باشند می توانند در صورت تمایل از موارد زیر ادامه دهند و نتایج فعلی را بهبود دهند:

- در این مقاله مسألهی زمان مطرح نبود اما باید در نظر گرفت که در یک دنیای واقعی مسألهی زمان مطرح است و باید فقط از میان انتخابهای موجود در لحظه به کاربر پیشنهاد داد.
- می توان اطلاعات بیشتری از کاربر را نیز در پیشنهادها دخیل کرد. اطلاعاتی از قبیل سلیقه کاربر در زمان حال (نه در کل زمان) و اطلاعات منطقهای و جغرافیایی و اطلاعات دستگاه مورد اتصال کاربر (دسکتاپ، گوشی، تبلت و ...).

و همچنین مطالعه و بررسی مقالات گوناگونی که در این زمینه موجود است و آشنایی با ایدههای نوآورانه آنها.

مراجع

- $\frac{\text{https://fa.wikipedia.org/wiki//}D\lambda \text{/AF//}D\lambda \text{/AY//}D\text{/AF//}D\lambda \text{/Bf//}DA \text{/AF//}D\lambda \text{/AF$
 - http://ce.iust.ac.ir/index.php?sid=\f\&slc_lang=fa [2]
 - https://www.crcv.ucf.edu/data/UCF\.\.php [3]